

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7200/2021
29.03.2023. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је пуномоћник Миодраг Златковић адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обојице из ..., Република ..., чији је пуномоћник Милослав Илић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 1569/2021 од 16.06.2021. године, у седници већа дана 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 1569/2021 од 16.06.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пироту П 1590/17 од 09.04.2021. године одбачен је као неблаговремен предлог тужених за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег суда у Пироту П 1590/2017 од 18.12.2019. године из разлога прописаних у члану 426. тачка 2, 3. и 10. ЗПП. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка насталих поводом предлога за понављање поступка.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 1569/2021 од 16.06.2021. године одбијена је жалба тужених и решење Вишег суда у Пироту П 1590/17 од 09.04.2021. године је потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију позивом на разлоге из члана 407. став 1. ЗПП, а наводима ревизије оспоравајући закључке суда о неблаговремености предлога за понављање поступка и ваљаности пуномоћја о адвокатском заступању сачињеном на српском језику, позивајући се на одредбе члана 91. став 2. и члана 238. ЗПП.

Допуна ревизије поднета 02.08.2021. године није благовремена. Пуномоћнику тужених је решење другостепеног суда достављено 25.06.2021. године. Допуна ревизије поднета је по истеку законског рока за изављивање ревизије прописаног у члану 403. став 1. ЗПП. Неблаговремену допуну ревизије Врховни касациони суд не узима у разматрање.

Одлучујући о благовремено изјављеној ревизији, на основу чл. 408. и 420. став 5. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужених није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, тужени су 10.08.2020. године поднели предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег суда у Пироту П 1590/17 од 18.12.2019. године и предлог допунили 01.10.2020. године. Наведена пресуда је донета у поступку у коме су тужени били заступани од стране адвоката Марине Мишић из ..., по уредном пуномоћју, предатом на рочишту 09.11.2017. године у њиховом присуству и пресуда је достављена адвокату тужених 26.12.2019. године. У поднеску поднетом 22.04.2020. године, преко адвоката Мирослава Ивића као новоангажованог пуномоћника тужених, наведено је да су тужени опозвали пуномоћје дотадашњем пуномоћнику адвокату Марини Мишић. Обавештење о опозиву пуномоћја производи дејство у судском поступку од дана када је суд о томе обавештен (члан 92.ЗПП).

Предлог тужених за понављање поступка поднет је дана 10.08.2020. године, из разлога прописаних чланом 426. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП и заснован на наводима да је њихов новоангажовани пуномоћник 15.07.2020. године извршио увид у списе предмета и дошао до сазнања о наведеним разлозима за понављање поступка. Предлог је допуњен 01.10.2020. године навођењем разлога за понављање поступка прописаног чланом 426. став 1. тачка 10. о сазнању за нове чињенице на основу којих сматрају да би за њих била донета повољнија одлука да су биле изнете у ранијем поступку. Решењем првостепеног суда предлог је одбачен као неблаговремен, применом члана 428. став 1. тач. 1), 2) и 6) и члана 430. став 1. ЗПП, што је од стране другостепеног суда потврђено уз дату оцену о неприхватљивости навода тужених којима оспоравају валидност пуномоћја издатог адвокату Марини Мишић и навода о подношењу предлога по истеку законског рока прописаног у члану 428. тачка б) у случају из члана 426. тачка 10) ЗПП.

Ревизија тужених није основана у оспоравању правилности побијаног решења.

По налажењу Врховног касационог суда, правноснажно решење је засновано на одговарајућој примени норми процесног права, па без утицаја остају наводи ревизије да је суд био дужан да по службеној дужности води рачуна да ли је пуномоћје било ваљано и да на рочишту 17.01.2017. године упита присутне тужене да ли су исправу о пуномоћју издали. Исправом о пуномоћју снабдевену потписом странке као издаваоца, пуномоћник адвокат се суду легитимише као лице овлашћено за заступање странке, што се у овом случају у питање не може довести када су у присуству тужених предата пуномоћја и отпочело предузимање првих радњи у поступку од стране опуномоћеног адвоката Марине Мишић као њиховог пуномоћника све до правноснажног окончања поступка. Странке су слободне у избору адвоката и начина комуникације са њим као и језика кореспонденције и сачињења исправа, те околност да је исправа о пуномоћју приложена на српском језику, као и низ других исправа која се односе на пословање и располагања тужених, није наметала суду обавезу ангажовања преводиоца за словеначки језик, и то све док се за тим није указала потреба у поступку поводом предлога за понављање поступка и доказног предлога тужених за њиховим саслушањем, уз обезбеђено ангажовање преводиоца.

Изнетим наводима о повредама поступка пре поднетог предлога за понављање поступка, у питање није доведена оцена да је предлог поднет неблаговремено, по истеку законског рока прописаног у члану 428. ЗПП, по сваком од означених основа са којих је тражено понављање поступка.

Одредбом члана 429. став 2. ЗПП прописано је да се у предлогу морају навести: законски основ по коме се тражи понављање, околности из којих произилази да је предлог поднет у законском року и докази којима се поткрепљују наводи предлагача. Из садржине предлога за понављање поступка и доказа који су по њему изведени, не произилази да су предлог и допуна предлога поднети у законском року, у случају када се предлог за понављање подноси из разлога предвиђених чланом 426. тачка 2, тачка 3. и тачка 10. ЗПП, до које оцене је и суд дошао сагледавајући релевантне чињенице за донету одлуку о одбачају предлога као неблаговременог. Одлуком да се предлог за понављање поступка одбаци као неблаговремен, није погрешно примењено ни процесно ни материјално право, нити је потврђивањем те одлуке од стране другостепеног суда учињена битна повреда одредаба парничног поступка због које би се ревизија могла изјавити применом члана 407. ЗПП. Код изнетог стања ствари, ревизија није основана у оспоравању правилности и законитости побијаног решења.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. и члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**